

"בְּרֵאשִׁית תִּמְךָ" תִּיקוֹן מ"ח מִתִּיקוֹנֵי זוהַר הַשָּׁלֵם וְהַמְּבֹאֵר

סְגוּלָה גְּדוּלָה לְקֹרֵא בְּכָל יוֹם זוהַר תִּיקוֹן מ"ח
(תִּיק"ז דף פ"ה.), מִשְׁבְּעֵים הַתִּיקוֹנִים

לְתַנָּא הָאֱלֹקֵי אוֹר עוֹלָם
רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זִי"ע"א.

וְאָמְרוּ גְּדוּלֵי הַמְּקַבְּלִים מֵהָאוֹר הַמְּפֹלֵא
רַבְּנֵי הָאָר"י ז"ל, לְאָמְרוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְהָאֲרַת
הַנְּשָׁמָה, וּמִסְגָּל לְתִיקוֹן הַבְּרִית וְלִזְכוּת
לְטַהֲרָה עֲלִיוֹנָה.

הַנֶּה הַסְּגוּלָה הַזֶּה מוֹנַחַת לְפָנֶיכֶם, לְמַעַן תִּהְיֶה בָּהּ בְּכָל עֵת.

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי" בעיה"ק בית שמש תובב"א,

אייר תשע"ב לפ"ק

נחל לכיש 24/8 בית שמש

טל: 0548436784

נְסִידָה, נְעֵרָה, בְּנִקּוּד וּפְיִסוּק מְלֵא, עִם
בִּיאוֹר קָל לְהַבְנֵת הָעֲנִין, בְּתוֹסֶפֶת הָעֲרוֹת
לְמַעֲיִינִים, לְמַעַן יִזְכּוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לְטַעַם
מֵעֵץ הַחַיִּים, וּלְהִטָּהֵר וּלְהִתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁהּ
שֶׁל מַעֲלָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַּע שְׁפַע רַב
בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. "וְהָיָה כָּל אוֹתָן שִׁיזְכּוּ
אֲלֵיו יִזְכּוּ לְגֵאוּלָּה, כִּי עֲבוֹדָה זוֹ הַמַּעֲטָט
בְּזִמְנֵן הַהוּא, הִיא יוֹתֵר חֲשׁוּבָה מִכָּל
אֵילֵי נְבִיּוֹת כְּשֶׁהָיָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם"
(חֻסֵּד לְאַבְרָהָם זי"ע).

מחפשים תורם להדפיס אלף סטים של זוהר של שבעים כרכים, לחלק

ל-70 אלף איש בחינם. התורם משלם ישר לדפוס!

האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים

לזכות בכסף קטן?

לפרטים: 0548436784

סגולה גדולה לקרא בכל יום זוהר הקדוש של
תקון מ"ח מספר תקוני האהר, שהוא אחד משבעים
התקונים שפתב אור העולם התנא האלקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א בספרו.

ואלו הן המעלות לכל אדם מישראל שיקרא תקון זה
מדי יום ובפרט אם יאמר אותו לאחר התפלה:

- א. ירום מזלו ולא יתמוטט.
- ב. יצליח בכל דרכיו.
- ג. לא יבוא לידי חסרון פים ועניות.
- ד. כל אויביו יפלו תחתיו.
- ה. לא יראה מיתת בניו.
- ו. זוכה ומתקן נפשו רוחו ונשמתו.
- ז. פחות הטומאה (אשר הם המקור לכל הרע ולכל הצרות והבציות)
מתרחקים ממנו.
- ח. ינצל מוקרה לא טהור.
- ט. מועיל מאד לתקן את עוון פגם הפריה, ובפרט באותו היום.
- י. לא יחלה במחלת הנפילה.
- יא. יזכה ליראת שמים.
- יב. יזכה לאריכות ימים ושנים.
- יג. יזכה לעולם הבא.

מפעל הזוהר העולמי - נחל לכיש 24/8 בית שמש / 0548-436784

כל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

"וְהַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ פְּזָהָר הָרָקִיעַ וּמִצְדֵּיקָי הָרַבִּים פִּפּוּכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד...
וְזוֹתָם הַסֵּפֶר עֵד עֵת קֵץ יִשְׁטַטּוּ רַבִּים וְתִרְבֶּה הַדְּעֵלָת" (דניאל פרק י"ב ג'-ד').

ניתן להזמין את התיקון מ"ח, ועוד, להפצה בחינם במוקדים הבאים:

052-6430804	יציין:	0502-002040/0504-119585	אילת:
02-6255789/0504-114066	ירושלים:	0504-082616/0504-18388	אלעד:
0527-15509		03-9339653/0573102912	
03-5784413	מירון:	0547-112492/0506-415137	אשקלון:
0544-375705	נהריה:	0548-456920	באר שבע:
0505-880336	נתיבות:	08-6108608	בדרום:
0544-270313	ערד:	0548-436784	בית שמש:
0543-113050	פרדס חנה:	09-8323442	במרכז:
0506-742675	פתח תקוה:	0548-496190/054-4523917	בני ברק:
0504-101341/0543-272508	צפת:	03-5746123	
0777-551424		0549788564	בצפון:
0522-793958	קרית שמונה:	0523254036	בת ים:
0527-638767	ראשון לציון:	0527-651911/0542214449	
0504-058359	רחובות:	0546-364443	הרצליה:
0527-175368	רמלה:	05776-06120	זכרון יעקב:
		0544-518608	חדרה:
		0527150849	חולון:
		0527 134512/0526-961396	

בְּרֵאשִׁית, תִּמְן תִּרְ"י תִּמְן שַׁבָּת^[א],

בְּרֵאשִׁית, שָׁם תִּרְ"י, שָׁם שַׁבָּת,

בְּגוּוֹנָא דָּא בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית^[ב]:

בְּגוּוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית - בְּרֵאשִׁית,

וְאִינוּן תִּרְי שַׁבָּתוֹת^[ג], עַלֵּיהוּ אֶתְמַר

וְהוּ שְׁתֵי שַׁבָּתוֹת, עַלֵּיהֶם נֶאֱמַר (שְׁמוֹת ל"א):

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת

"וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת

א. בְּמִלָּה בְּרֵאשִׁית יֵשׁ אוֹתִיּוֹת תִּרְ"י, וְיֵשׁ אוֹתִיּוֹת

שַׁבָּת, וְרוֹמַז עַל שְׁתֵי שַׁבָּתוֹת, שְׁמִדְבַר בְּזֶה הַמֶּאֱמָר,

עַל הַשְּׂכִינָה תַתָּא הִיא הַמְּלָכוֹת וְזֶה "וְשָׁמְרוּ בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת" וְעַל הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא הַבִּינָה

וְזֶה "לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת", וְעֵינַן לַעֲלִיל תְּקוּן י"ט (דף מ

ע"ב) דְּאֶמַר שָׁם שַׁבָּת הַגְּדוֹל בִּינָה, שַׁבָּת הַקָּטָן

מְלָכוֹת. וּבְרַעֲיָא מְהִימְנָא (יִתְרוֹ צ"ב ע"א) דְּשַׁבְּתָא

דְּיוֹמָא הוּא שַׁבָּת עֲלָאָה וְשַׁבְּתָא דְלִילָא הוּא שַׁבָּת

תַתָּא (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). ב. כֵּן הוּא גִירְסַת הַפֶּסַח מְלֻךְ,

וְהִבְיָאוּ לְהִלְכָה הַבְּאֵר לְחֵי רוּאֵי. ג. וְאֵלוּ הֵן שְׁתֵי

שַׁבָּתוֹת, שַׁבָּת עֲלִיּוֹנָה וְשַׁבָּת תַתָּוֹנָה, בִּינָה וּמְלָכוֹת

לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמֵר, תִּרְיֶינָה
 לעשות את השבת וגומר, שתי
 זְמַנֵּי אֲדָכִיר הַכֹּהֵן שַׁבָּת, לְקַבֵּל
 פעמים הזכיר כאן שבת, כנגד
 שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה וְתַתְּאָה^[ד], לְדִרְתָּם
 השכינה העליונה והתחתונה. "לדרתם",
 מֵאֵי לְדִרְתָּם^[ה], אֵלָּא זְכָאֵי אִיהוּ מֵאֵן
 מהו לדרתם? אלא זכאי הוא מי
 דְּעָבִיד לִזְוִן דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּתַרֵּי בְּתֵי
 שעושה להם דירה בשבת בשני בתי
 לְבָא^[ו], וְאֵתְפְּנֵי מֵתַמְן יֵצֵר הָרַע
 הלב, ומתפנה משם יצר הרע

(כסא מלך, באר לחי רואי). ד. שְׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה שְׁהִיא
 הַבִּינָה, וְכַנְגָד שְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁהִיא הַמְּלֻכּוֹת, (כסא
 מלך, באר לחי רואי). ה. לָמָּה כָּתוּב מֵלֵת לְדִרְתָּם חֶסֶר ו' ?
 – מְלֻשׁוֹן דִּירָה – כְּאוֹמֵר לְדוֹר תָּם, לְגוֹר שָׁם. ו. לְבִינָה
 וְלְמְלָכוֹת, וְה' עֲלָאָה, וְה' תַּתְּאָה – כְּנִגְדָם שְׁנֵי בְּתֵים
 יֵשׁ בְּלֵב, כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּתִיקוּ"ז (דף ס"ג ע"ב – כסא מלך,
 באר לחי רואי).

דְּאִיהוּ חֲלוּל שַׁבַּת^[ז], בְּרִית עוֹלָם
שהוא חלול שבת, ברית עולם,

דָּא צְדִיק, דְּשָׂרִיין תְּרוּיִיהוּ
זה צדיק, ששורים תרוייהו
שניהם

עֲלִיה, חַד לְאִמְלָאָה לִּיה וְחַד
עליו, אחד למלא אותו, ואחד

לְאִתְמַלִּיא מִיְנִיה. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
להתמלא ממנו. בני ישראל

אִינוּן תְּרִין בְּלִיִּין נְצַח וְהוּד,
הם כנגד שתי כליות - פנימיות נצח והוד,

בְּנֵי דִישְׂרָאֵל סְבָא עֲמוּדָא
בנים לישראל סבא - עמוד

דְּאִמְצָעִיתָא, תְּלַת שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי
האמצעי - תפארת, שלש פעמים שביעי שביעי

ז. כְּדִלְקָמֵן שְׂצָרִין שִׁיתְרַחֵק מֵהַכַּעַס וְעֲצָבוֹת דְּטָחוּל
וכבד ומרה, ס"מ כבד כועס, ומרה זורקת בו טפה,
שהוא חלול שבת מבעיר אש הכעס בגופו, ואם
מתקן להם דירה נאה, אז שורים שניהם על צדיק
יסוד העולם (כסא מלך, באר יצחק ומפרשים).

שְׁבִיעֵי אֱלֹוּן תִּלְתָּ אֲבָהֶן^[ח] עֲנָג
שְׁבִיעֵי אֱלוּן שְׁלֹשֶׁת הָאָבוֹת, עֲנָג

שֶׁבֶת^[ט] וְנִהָר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת
שֶׁבֶת "וְנִהָר" יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת

אֶת הַגִּזְוֹן^[י] וְנִהָר, אֵית נִהָר וְאֵית
אֶת הַגִּזְוֹן" (בראשית ב' י). וְנִהָר, יֵשׁ נִהָר וְיֵשׁ

נִהָר, אֵית נִהָר דְּאֵתְקָרִי נִהָר
נִהָר, יֵשׁ נִהָר הַנִּקְרָא נִהָר

פְּלִגְוִו, וְאֵית נִהָר דְּאֵתְקָרִי נַחַל
פְּלִגְוִו, וְיֵשׁ נִהָר הַנִּקְרָא נַחַל

ח. אֲבָרְהָם - חֶסֶד, יִצְחָק - גְּבוּרָה, יַעֲקֹב - תְּפָאֶרֶת.
ט. עֵתָה מְפָרֵשׁ גַּם שְׁאָר עֲנִינֵי שֶׁבֶת, וּמְפָרֵשׁ תְּחִלָּה
סוּד עֲנָג שֶׁבֶת, - עֲנָג רֵאשִׁי תְּבוּת: ע' עֵדן, נ" נִהָר,
ג' גֵּן (כֶּסֶף מְלֶךְ, בָּאֵר לְחֵי רוּאֵי, כְּמִבּוֹאֵר בְּזוּהַר בְּרֵאשִׁית כ"ו
ע"א). י. הֵינּוּ כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּזוּהַר (עֲקֹב רַע"ג ע"א), לְמִיכָל
תִּלְתָּ סְעוּדָתִין בְּשֶׁבֶת בְּרֹזָא דְעֲנָג שֶׁבֶת, כְּמוֹ שְׁכָתוּב:
"אֲזַ תְּתַעֲנַג עַל ה'" שְׁלֹזָה נֹאמֵר: "וְנִהָר יוֹצֵא מֵעֵדן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגִּזְוֹן", וּמֵאֵן דְּלֹא מְקִים לוֹן וְאֵית לִיהּ
לְקִימָן, אֵיתְהַפֵּךְ לִיהּ "עֲנָג" ל"נָג"ע", וּבְהַפֵּךְ אִם
מִתְקַן וּמֵעֲנָג כְּרֹאוּי אֲזִי שׁוּרָה עָלָיו שְׁמַחַת הַשֶּׁבֶת

קְדוּמִים^[יא], עֵדוֹן עֲלָאָה^[יב] עֲלֶיהָ
קְדוּמִים, עֵדוֹן עֲלִיוֹן עֲלִיו

אִתְּמַר עֵינִן לֹא רְאִתָּה אֱלֹהִים

נֶאמַר (ישעיה סד) "עֵינִן לֹא רְאִתָּה אֱלֹהִים"

זוּלְתָךְ^[יג], הַאִי נְהָר אִיהוּ ו'^[יד]

זולתך", זה הנהר הוא אות ו',

דְּנַפִּיק מֵעֵדוֹן עֲלָאָה דְאִיהוּ א'^[טו]

היוצא מעדון העליון שהוא אות א',

וּמְהַפֵּךְ מִנְגַע לְעוֹנֵג (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). יֵא. הִיְסוּד נִקְרָא
נְהָר, יֵשׁ נְהָר וְיֵשׁ נְהָר, יֵשׁ נְהָר הַנִּקְרָא (תְּהִלִּים מ"ו):
"נְהָר פְּלָגִיו" הוּא יְסוּד ז"א - [ז' עִיר א' נְפִין], שְׁמִקְבֵּל
הָאֲרוֹת מִחֶסֶד וּגְבוּרָה, תְּפָאֶרֶת נִצַּח וְהוּד, הַנִּקְרָאִים
"פְּלָגֵי מַיִם", וְיֵשׁ נְהָר הַנִּקְרָא נְחָל קְדוּמִים, יְסוּד
דְּבִינָה הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן מֵאֲבָא-חֲכָמָה הַנִּקְרָא תוֹרָה
קְדוּמָה, (כֶּסֶף מְלֶךְ, בְּאֵר יִצְחָק). יב. הוּא כְּתָר שֶׁהוּא עֵדוֹן
לְגַבֵּי חֲכָמָה (כֶּסֶף מְלֶךְ). יג. וְעַל הַאִי עֵדוֹן עִילָאָה
אִתְּמַר "עֵינִן לֹא רְאִתָּה אֱלֹקִים זוּלְתָךְ", וְאָמַר הָכָא,
כִּי מִי שְׁמִקִּים עֵנִ"ג שְׁבֵת, זוֹכָה לְתַעֲנוּג נְהָר שֶׁל עֵדוֹן
עִילָאָה שְׁעָלָיו נֶאמַר "עֵינִן לֹא רְאִתָּה" וְגו', (בְּאֵר לְחֵי
רוּאִי). יד. ו' רוּמְזוּ לְיְסוּד, הַכּוֹלֵל קוֹ אֲמָצְעֵי - דַּעַת
תְּפָאֶרֶת יְסוּד (רֵאשִׁי תְּבוּת - דַּת"י). טו. א' רוּמְזוּ לְכְתָר

וְאֶעֱבֹר [טו] בֵּין אָבָא וְאִמָּא [טז], וְאֶזְיֵל וְעֹבֵר בֵּין אָבָא – חֲכָמָה וְאִמָּא – בֵּינָה וְהוֹלֵךְ

וְהוּא בְּאֵרֶיךָ אֲנָפִין. פִּירוּשׁ (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי): שְׂבָאוֹת א' יֵשׁ י' לְמַעְלָה וְי' לְמַטָּה וּבְאֲמֻצָּע אוֹת ו', הַיּוֹד הָעֲלִיּוֹנָה רוּמֹזֹת לְשִׁכְנָה עֲלִיּוֹנָה, וְי' לְמַטָּה רוּמֹזֹת לְשִׁכְנָה תַּתָּאָה, וְהוּ' בְּאֲמֻצָּע שֶׁהוּא סוּד עֵץ הַחַיִּים מְקַשְׂרִים וּמְחַבְּרִים לְעֵלוֹת מִגֵּן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן וְכֹל זֶה עַל יְדֵי עֲנַג שַׁבָּת. [א.ה. עַל יְדֵי לִימוּד תּוֹרַת הַסוּד – שֶׁהוּא בְּסוּד עֵץ הַחַיִּים – בְּשַׁבָּת קוּדֶשׁ, זוֹכָה לְעֵלוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן "עֵינִן לֹא רָאִתָּה אֱלוֹקִים זוֹלָתָךְ", וְכִמוֹ שֶׁהֵבִיא הַמֶּהֱרַח"ו אֶת דְּבָרֵי הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, שְׂכָדֵי לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן אִי אֶפְשָׁר בְּלִתי לִימוּד תּוֹרַת הַסוּד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר מֶרְן הַגַּה"צ רַבֵּי חַיִּים קִנְיַבְסְקִי שְׁלִיט"א לְאַבְרָהָם הַלּוֹמֵד רַק נִגְלָה, שֶׁיִּלְמַד זוֹה"ק אִם רוּצָה לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן]. טז. וְעֹבֵר וּמִמְשִׁיךְ הַשֶּׁפַע לְחֲכָמָה וּבֵינָה וּמִשָּׁם לְחַג"ת נ"ה, וְנִכְלָלִים בִּיְסוּד, וּמִמְשִׁיךְ הַשֶּׁפַע לְמַעַן הַשִּׁכְנָה – הַמְּלָכוֹת. יז. דְּסוּד הַנְּשָׂמָה יִתִּירָה שְׂמִשְׁיָגִים בְּשַׁבָּת הוּא בְּרוּזָא ד'נִשְׁמַת כָּל חַי" [שְׂחִבְר הָרֶשֶׁב"י הַקָּדוֹשׁ], וּבִהְיֵי נִשְׂמָה יִתִּירָה תְּהִלָּל י"ה, דְּאִינוּן אָבָא וְאִמָּא שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבֵינָה, דְּעֲלִיָּהּ אֶתְמַר "עֵינִן לֹא רָאִתָּה". בְּגִין דְּאִיָּהּ מְרַכְּבָה לְעֵלִית הָעֵלוֹת שֶׁהוּא

חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה^[יח], וּמֵי עֵד
חמש מאות שנה, ומגיע עד

צְדִיק שְׁבִיעִי^[יט], וּמֵתֵמֵן אֲשֶׁקִי לְגִנְתָּא
צדיק - יסוד שהוא שביעי, ומשם משקה לגנה - מלכות,

דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא תִּתְאַה. זְכָאָה
שהיא השכינה התחתונה. זכאי

אִיהוּ מֵאֵן דְּנָטִיר דִּירָה לְשַׁבַּת
הוא מי ששומר דירה לשבת,

דְּאִיהוּ לְבָא^[כ], דְּלֹא אֶתְקָרִיב תֵּמֵן
שהוא הלב, שלא יתקרב שם

מכסה ולא שליט עליה עינה, ורוחא יתירה שמשגיגים
בשבת הוא נהר שיוצא מעדן וכו', דאיהו צדיק
להשקות את הגן דאיהו נפש יתירה דשבת שהוא
מלכות. (באר לחי רואי). יח. הם חסד גבורה תפארת
נצח הוד שכל אחד כלול מעשר ועשר מעשר סך
הכל מאה, ובכחד חמש מאות. יט. אם סופרים מבינה
שהיא אימא שכינה עליונה - בינה חסד גבורה
תפארת נצח הוד יסוד - היסוד הוא שביעי [כלומר
שביעי לבינה]. כ. השבת נקרא לב, שהוא באמצע
ימי החול, בין ד'הו' שהם ממשיכים גר"ן [יום ד'

עֲצִיבוּ [כא] דְּמַחֹל, וְכַעַס דְּמָרָה דְּאִיהּ:
 עֲצַב הַטַּחֹל וְכַעַס הַמָּרָה שְׁהִיא
 נוֹרָא דְּגִיְהִנָּם [כב], דְּעֵלָה אֲתַמַּר לֹא
 אֲשׁ הַגִּיְהִנָּם, שְׁעֵלִיָּה נְאָמַר (שְׁמוֹת לֵה): "לֹא
 תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם
 תִּבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם
 הַשַּׁבָּת, וְהָכִי הוּא וְדַאי דְּכָל מֵאָן
 הַשַּׁבָּת", וְכֵן הוּא וְדַאי, שְׁכָּל מִי

נֶפֶשׁ, יוֹם ה' רוּחַ, יוֹם ו' נִשְׁמָה] לְשַׁבַּת הַבָּאָה וּבֵין א'
 ב' ג' שְׁמֵקְבָלִים הָאָרְה לְנֶר"ן [יוֹם א' נִשְׁמָה, יוֹם ב'
 רוּחַ, יוֹם ג' נֶפֶשׁ] מִשַּׁבַּת שְׁעֵבְרָה שְׁנִשְׁאֲרַת עֲלֵיהֶם,
 וְקוֹרָא לוֹ בְּשֵׁם דִּירָה, שְׁהוּא אוֹתִיּוֹת דֵּר י"ה שְׁבו
 הָאָרוֹת חֲכָמָה וּבִינָה שְׁהֶם סוּד י"ה, עַד כָּאן (בְּנִיְהוּ
 לְרִי"ח הַטּוֹב). (א. ה. כְּלוּמַר שְׁשׁוּמַר אֶת לְבוֹ - תְּתִי מִשְׁמַע, לֵב
 הָאָדָם בְּשַׁבַּת שְׁנִקְרָאֵת לֵב - מְדַבְּרִי חוּל וּמִמְשִׁיף לְלִבּוֹ הָאָרוֹת
 חֲכָמָה וּבִינָה עַל יְדֵי לִימוּד פְּרִד"ס הַתּוֹרָה). כֹּא. כִּי הֵלֵב מִשְׁכֵּן
 בִּינָה וּמִלְכוּת, צָרִיף שְׁמַחָה וּרְנָנָה, (כֶּסֶף מְלֹךְ), לְרַמֵּז
 שְׁצָרִיף לְלִמּוּד הַפְּרִד"ס בְּשַׁבַּת בְּשְׁמַחָה וּרְנָנָה (סוּד
 ה'). כֹּב. טַחֹל מָרָה אֲשׁ רְאִשֵׁי תִבּוֹת טָמ"א, שְׁלֹא
 יִתְעַרֵּב טָמֵא בְּשַׁבַּת, גַּם טַחֹל מָרָה גִּימְטְרִיָּה "רִצְח" -
 מִצַּד פְּלוֹנֵי שְׁהוּא בְּעַל הַרְצַח, וְלֹא יִתְקַרֵּב בְּשַׁבַּת

דְּבָעִים כְּאֵלוֹ אוֹקִיד נוֹרָא דְגֵיהֶנָּם ^[כג],
 שְׂבוּעִים כְּאֵלוֹ מִדְּלִיק אֶת הָאֵשׁ שֶׁל הַגֵּיהֶנָּם.
אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר חֵד ^[כד] **אֵינוֹן**
 אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת, הֵן

דְּאִיהוּ "חַיִּים", (בְּנִיחוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). כג. שְׁכַל מִי שְׂבוּעִים
 בְּשַׁבַּת נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הַדְּלִיק אֶת אֵשׁ הַגֵּיהֶנָּם בְּשַׁבַּת,
 (הַגֵּר"א). כד. אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת הֵן כְּנִגְד
 אַרְבָּעִים מְלָקוֹת חָסֵר אַחַת שְׁאַסְרוּ לְלָקוֹת בְּשַׁבַּת,
 וְאֵלוֹ הַמְּלָקוֹת הֵן כְּנִגְד עֶשֶׂר קְלָלוֹת שֶׁלָּקָה אָדָם וְעֶשֶׂר
 לְחֹנֶה וְעֶשֶׂר לְנִחָשׁ וְתִשְׁעַ לְאֲדָמָה, וְעַל כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵי
 הַמִּשְׁנָה "אֵין לוֹקִין בְּשַׁבַּת" שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאכוֹת מֵאַחַר
 וְהֵם מְתָרוֹת בְּיוֹם חוֹל, גּוֹרְמוֹת לְיִשְׂרָאֵל שְׂיִקְבְּלוּ
 מְלָקוֹת בְּיוֹם חוֹל, אֵךְ בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, מֵאַחַר וְנֶאֱסְרוּ
 אוֹתֵן הַמְּלָאכוֹת, אֲזִי גַם נֶאֱסְרוּ הַמְּלָקוֹת. וְאֵלוֹ
 הַמְּלָקוֹת הֵם כְּנִגְד ל"ט אָבוֹת מְלָאכוֹת שְׁנַעֲשׂוֹת בְּיַמֵּי
 הַחוֹל מִחֲמַת קְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְהַמְּחַלְלֵ שַׁבַּת
 גּוֹרֵם לְעֲצָמוֹ עֲנִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ בְּהַקְדָּמַת תִּיקוּן"ז (דף
 י"ב ע"א), וְנֶאֱסְרוּ בְּשַׁבַּת שֶׁהִיא מְקוֹר הַשְּׁפַע, וְכֹל
 הַשּׁוֹמֵר שַׁבַּת זוֹכֶה שְׂיִתְהַפֵּן לוֹ לְט"ל בְּרָכוֹת וְיִהְיֶה לוֹ
 פְּרֻנְסָה טוֹבָה בְּשַׁפַּע וּבְנִקְל בְּלִי טְרַחָה כִּי נִצּוֹל
 מִקְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן. (לְקוּטֵי הַלְכוֹת וּמְפָרְשִׁים).

לְקַבֵּל אַרְבָּעִים מַלְקֵי־זוֹת חָסֵר חָד
 כְּנֶגֶד אַרְבָּעִים מַלְקֵי־זוֹת חָסֵר אַחַת
 בַּשָּׁבַת, וְאִינוֹן עֲשָׂרָה דִּלְקָה אָדָם
 בַּשָּׁבַת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם,
 וְעֲשָׂרָה לַחֲוָה וְעֲשָׂרָה לְנַחֲשׁ וְתִשְׁעָה
 וְעֲשָׂרָה לַחֲוָה, וְעֲשָׂרָה לְנַחֲשׁ, וְתִשְׁעָה
 לְאַרְעָא, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ מֵאֲרִי
 לְאֲדָמָה, וּבְגַלְלָה זֶה אָמְרוּ בְּעַלִּי
 מִתְּנִיתִין אִין לֹקִין בַּשָּׁבַת, דְּאֵלִין
 הַמְשָׁנָה אִין לֹקִין בַּשָּׁבַת, שְׂאֵלוּ
 מִלְּאֲכוֹת אִינוֹן חֲשִׁיבִין לְיִשְׂרָאֵל
 הַמְּלָאכוֹת הֵן נְחֻשְׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל
 לְקַבֵּל מַלְקֵי־זוֹת. יְצִיאֹת הַשָּׁבַת
 כְּנֶגֶד מַלְקֵי־זוֹת. יְצִיאֹת הַשָּׁבַת
 שְׁתַּיִם. אִינוֹן עֲקִירָה וְהַנְּחָה, דְּעָבִיד
 שְׁתַּיִם, הֵם עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוּשָׂה
 לֹזֵן בְּבֵת אַחַת, מֵאֵן דְּאֲעַקֵּר חֲפִץ
 אוֹתָם בְּבֵת אַחַת, מִי שְׁעוּקֵר חֲפִץ
 מֵאֲתַרְיָה וְאַנְחָ לִיהּ לְבַר מֵאֲתַרְיָה
 מִמְּקוֹמוֹ וּמִנִּיחָ אוֹתוֹ מְחוּץ לְמִקְוָמוֹ

וּמְרֻשׁוֹתֶיהָ ^[כה] ,	כְּאֵלוֹ	אֶעֱקֹר	אֵילָנָא
ומְרֻשׁוֹתוֹ,	כְּאֵלוֹ	עֶקֶר	אֶת אֵילָן
דְּחַיֵּי	דְּאִיְהוּ	אוֹת	בְּרִית, וְאֵנַח
הַחַיִּים,	שֶׁהוּא	אוֹת	בְּרִית, וְהַנִּיחַ
לֵיהּ	בְּרֻשׁוֹ	נוֹכְרָאָה,	מֵאֵן דְּעֵבִיד
אוֹתוֹ	בְּרֻשׁוֹת	נְכֻרְיָהּ.	מִי שְׁעוֹשָׂה

כה. יציאות השבת שְׁתַּיִם, אֵלוֹ הֵן: עֲקִירָה מְרֻשׁוֹת היחיד והנחה בְּרֻשׁוֹת הַרְבִּים שְׁעוֹשָׂה אוֹתָן בְּבַת אַחַת [כְּמוֹ הַמְעַבִּיר ד' אֲמוֹת בְּרֻשׁוֹת הַרְבִּים בְּלֵי הַפֶּסֶק וּמְנוּחָה]. מִי שְׁעוֹקֵר חֲפִץ מִמְקוֹמוֹ מְרֻשׁוֹת היחיד ומניחו מִחוּץ לְמְקוֹמוֹ וּמְרֻשׁוֹתוֹ, לְרֻשׁוֹת הַרְבִּים, כְּאֵילוֹ עֶקֶר אֶת עֵץ הַחַיִּים שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית יְסוּד ד'ז"א וְהַנִּיחוֹ בְּרֻשׁוֹת נוֹכְרִיָּה מְקוֹם הַסְטְרָא אַחְרָא, מִי שְׁעוֹשָׂה כֵן גּוֹרֵם לְנִשְׁמָתוֹ שֶׁתְּעַקֵּר מְרֻשׁוֹתוֹ וְתוֹנַח בְּרֻשׁוֹת הָאַחֲרֵת שֶׁהִיא מְרָה וְטָחוּל כְּעֵס וְעֶצֶב. – וְזֶהוּ חֲלוּל שְׁבֵת שְׁגָרָם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁנְּעַקְרוּ מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל רֻשׁוֹת היחיד וְהִגְלוּ לְאַרְץ נוֹכְרִיָּה שֶׁהִיא רֻשׁוֹת הַרְבִּים רֻשׁוֹת הַסְטְרָא אַחְרָא, (כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּעֵץ חַיִּים (שַׁעַר ט' פ"ב): שִׁישׁ קְלִיפָה הַנִּקְרָאת מְשֻׁנְאִיו מְשֻׁנָּא י"ו שֶׁהוּא קְלִיפָה הַנִּקְרָאת רֻשׁוֹת הַרְבִּים בְּסוּד רֻשׁוֹת הַרְבִּים רָחֲבוּ י"ו אֲמָה, וְעַיִן בְּסִפְרֵי הַחַיִּים

דָּא גְרִים דְּאַעְקֹר נְשַׁמְתִּיה מִרְשׁוֹת
 אֶת זֶה, גֹּרִם לְעִקּוֹר נְשַׁמְתוֹ מִרְשׁוֹת
דִּילָהּ, וְאַנַּח לָהּ בְּרִשׁוֹ אַחְרָא דְּאִיהִי
 שְׁלָהּ וּמְנִיחָה בְּרִשׁוֹת אַחְרָת, שְׁהִיא
מָרָה וּטְחוּל, וְדָא גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
 מָרָה וּטְחוּל, וְזֶה גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
דְּאַתְעִקְרוּ מֵאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל^[כז]
 שְׁנַעְקְרוּ מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל

והשלום לר"ח הטוב על תהלים ס"ח ב). כו. כמו שכתוב
 שהיוצא מארץ ישראל לדור בחוץ לארץ מעביר את
 השפע של יעקב לעשו, ועל זה נאמר הפסוק: (שיר
 השירים ח' ח) "אחות לנו קטנה וגו', שאין להם שפע
 לפי שהן יוצאים מארץ החיים ונפרדים ממקום
 התורה כדכתיב: "כי מציון תצא תורה" (רמב"ן), וכמו
 שכתוב בזוה"ק (ויחי דף רכ"ה), דהא אורא קדישא
 ורוחא קדישא אתעדו מינייהו. ויונקי מאורא ורוחא
 דרשותא אחרא, עכ"ל, (ועין עוד זוה"ק פרשת אחרי דף ע"ב
 ע"ב, ובפרשת נח דף ע' ע"ב), והעוזבים ארץ העכו"ם
 ובאים לדור בארץ ישראל לוקחים הו' מעשו ונשארו
 עש, ונותנים הו' הוא השפע ליעקב ונהיה יעקוב
 מלא כו', ובזכותם תבוא הגאולה. (ספר לך לך למקבל

וְאֵתְנֵלְיָאוּ בְּאֶרְעָא נּוֹכְרָאָה דְאִיהִי
וגלו לארץ נכריה שהיא

רְשׁוּת הַרְבִּים, וְהָכִי אִיהִי^[כז] מָאן
רשות הרבים, וכך הוא מי

דְּאֵעִיל אֹת בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילִיָּה
שמועל באות ברית קדש שלו

בְּרִשׁוֹ נּוֹכְרָאָה, שְׁבִתָּא^[כח] אִיהִי
ומעביר כח לרשות נכריה. שבתא"י הוא

רבי מרדכי עטיה זי"ע, ומספר דרך חיים למקבל רבי חיים ישעיה
הכהן זי"ע). כז. וכך מי שפוגם את אות ברית קודש
שלו, ונותן כח ברשות נכריה שנקרא מוציא מרשות
ישראל (רשות היחיד) ומעבירו לרשות הסטרא אחרא
(רשות הרבים) רח"ל, וה' הטוב יכפר בעדינו, ויקבץ
נדחינו מארבע כנפות הארץ לארצינו, אכי"ר.
כח. שבתאי אחד משבעה כוכבי הלכת השולט בליל
שבת, ומי שמחלל שבת נכנס תחת ממשלתו שהוא
עניית ואבדון, ועם ישראל השומרים שבת קודש
שולטים על המזל, ועולים מעל הטבע, ומקבלים
שפע מהספירות העליונות, ומשבת קודש נזונים בכל
ימי החול. וכידוע מהצה"ק רבי מנחם מנדל
מרימנוב זי"ע א' שדרכו בקודש לומר על אכילתו

טְחוּל, חַמָּה אֶתְתָּא בִישָׂא מְרָה^[כט],
טְחוּל, חַמָּה, - אֶשָּׂה רְעָה וּמְרָה,

שְׁבַתָּא יי עֲלִיהּ אֶתְמַר^[ל] וְהַבּוֹר רַק
שְׁבַתָּא יי עֲלִיו נֶאֱמַר: "וְהַבּוֹר רַק

אֵין בּוֹ מַיִם, מַיִם אֵין בּוֹ אֶבֶל
אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין בּוֹ אֶבֶל

נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ רְעֵב
נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רְעֵב

בְּשַׁבַּת קוּדְשׁ שְׁמַמְנָה יוֹתֵן שְׁפַע לִימֵי הַשְּׁבוּעַ.
כט. חַמָּה הִיא בְּחִינַת אֶשָּׂה רְעָה נִקְרֵאת מְרָה, כְּמוֹ
שְׁכָתוּב: (קֹהֶלֶת) "וּמוֹצֵא אֲנִי אֶת הָאֶשָּׁה מֵרַמּוֹת"
(וְעֵין תִּיקוּנֵי תִיקוּן ח' דָּף כ"ד ע"א - בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי).
ל. שְׁבַתָּא יי עֲלִיו נֶאֱמַר (בְּרֵאשִׁית לז כד): "וְהַבּוֹר רַק אֵין
בּוֹ מַיִם" מַיִם אֵין בּוֹ, אֶבֶל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ,
וְהוּא גוֹרֵם בְּעוֹלָם לְרַעֲב וְצַמְאוֹן וְקִינָה וְהַסְפָּד
וְחִשׁוּכָה וְאֶפְלָה, הַפֶּךְ עֲנֵג שְׁבַת וְהוּא גוֹרֵם לְגָלוּת
לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ לְשַׁבַּת שְׁנוּי
בְּכָל אֱלֹהִים כְּמוֹ שְׁלַמְדָּנוּ, וְהוּא הַדִּין לְגַבֵּי דְבּוֹר חוּל
שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבַּת, וְכֵן לֹא יִהְיֶה לְסַטְרָא אַחְרָא
מְקוֹם בְּשַׁבַּת לְשֵׁרוֹת בּוֹ, וְאִזּוּ יִבְרַח כְּדָגְמַת שְׁפַחְתּוֹ
שֶׁל אֲבָרְהָם שְׁנֶאֱמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרָה גְבֵרְתִי אֲנֹכִי

וְצִמָּאוֹן וְקִינָה וְהַסְפָּד ^[לא] וְחִשּׁוּבָא
וְצִמָּאוֹן וְקִינָה וְהַסְפָּד וְחִשּׁוּבָא
וְקִבְלָא ^[לב], וְאִיהִי גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל.
וְעֶרְפֵּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל,
וְצָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדַּ לָּהּ שְׁנוּי
וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנוּי
בְּכֹלָא ^[לג] וְהָא אִוְקְמוּהָ, וְאִיהוּ דְבוּר
בְּכֹל, וְהָרִי פְרִשׁוּהָ, וְהוּא דְבוּר
דְּחוּל דְּאִיהוּ אָסוּר בְּשַׁבַּת ^[לד], וְכַד
שֶׁל חַל שְׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבַּת, וְכַאֲשֶׁר

בְּרַחַת". לא. (זוהר דף פ"ה ע"ב). וְעֵינִין זוהר חֲדָשׁ פ' יתרו (דף כ"ז ע"ב) דְּאִית שְׁבַתָּאֵי מִיִּסוּד דְּקִדּוּשָׁה וְנִקְרָא שְׁבַת (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). לב. מָנָה שְׁשָׁה מִיָּנִים כְּנֶגֶד שְׁלִיטָתוֹ בְּשַׁשַּׁת יְמֵי הַחֹל, (בְּנִיחוּ). לג. כִּי כּוֹחַ שְׁבַתָּאֵי שְׁהוּא שׁוֹלֵט בְּתַחֲלַת יוֹם הַשְּׁבַת הוּא עֲצָבוֹת וְעִנּוּי וְלִבִּישַׁת שְׁחֹרִיץ וְלֹא לְאֶכוּל בְּשָׂר וְיֵין, וְלִישֵׁב בַּחֲשֶׁךְ, וְעַל כֵּן מְצוּוֹת שְׁבַת צְרִיף הַכֹּל בְּהַפָּךְ וְשְׁנוּי, וְכֵן שְׂאֵר הַשְּׁנוּיִים מְמַנְה הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאִזִּי כְּשִׁמְצָא שְׁנוּי לְטוֹבָה בְּתַחֲלַת כְּנִיסַת שְׁבַת אִזִּי הִיא בּוֹרַחַת מִשָּׁם, (בְּאֵר יְצַחֵק). לד. וְאָמְרוּ בְּגִמְרָא

לֹא אֲשַׁכַּח אֶת־רַגְלֵי לְשָׂרִיָּא תַּמָּן, אִיהִי

לא מוצאת מקום לשרות שם, היא

בִּרְחַת, בְּגוֹוְנָא דְשִׁפְחָה דְאַבְרָהָם [לה]

בורחת, כמו השפחה של אברהם

דְּאֵתְמַר בְּהָ מִפְּנֵי שְׂרִי גְבַרְתִּי אֲנֹכִי

שנאמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי

בִּרְחַת [לו]. מְחוּל עֲלָהּ אֵתְמַר [לז] שֵׁל

ברחת". טחול עליו נאמר: "של

נְעֻלִיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ, נֵעַל מִטּוֹנָךָ

נעליך מעל רגליך, נעל מטנף

דְּטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר

של טפה סרוחה, כי המקום אשר

שבת קכ"ג ע"ב) שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של

חול, היינו השנוי של שבת האמור כאן, (באר לחי רואי).

לה. (בראשית ט"ז ח), וכמו שכתוב (לעיל תיקון ט' דף כ"ד

ע"ב), כגוונא דעבדת שרה לשפחה דילה, הה"ד "מפני

שרה גברתי אנכי בורחת", עיי"ש (באר לחי רואי). לו. כן

בורחת הקלפה ממי שמקדש את עצמו בקדשת שבת

ומשרה עליו את השכינה הקדושה, (הגר"א ובאר לחי

רואי). לז. (שמות ג' ה').

אֶתָּה	עֹמֵד	עָלִיו	אֲדַמֶּת	קֹדֶשׁ
אתָּה	עומד	עליו	אדמת	קדש
הוּא,	דָּא	שֶׁבֶת ^[לח] ,	וְעָלֶיהָ	
הוא,	זה	שבת,	ועליו	
אֹמֶרֶת	שְׁכִינָתָא ^[לט]	פִּשְׁטֵתִי	אֶת	
אומרת	השכינה:	"פשטתי	את	
בְּתַנְתִּי	אֵיכָכָה	אֶלְבָּשָׁנָה,	רַחֲצֵתִי	
בתנתי	איככה	אלבשנה,	רחצתי	
אֶת	רַגְלֵי	אֵיכָכָה	אֲמַנְפִּים ^[מ] ,	
את	רגלי	איככה	אטנפם,"	
וּבְגִין	דָּא	צָרִיךְ	בַּר	נֶשׁ
ומפני	זה	צריך	בן	אדם
בְּשַׁבָּת	לְשִׁנּוּי	בְּלְבוּשֵׁין	בְּשַׁרְבָּא	
בשבת	לשנות	בלבושים,	בבשר	

לח. פי על ידי שמירת שבת זוכים להשראת השכינה הנקראת אדמת קודש, והיא בחינת שבת (מפרשים).
לט. ועין בשער הפסוקים להאריז"ל (בספר הליקוטים רות ד"ה וזאת לפנים בישראל), שפסוק זה נאמר על הפשטת לבושי הקלפה שסובלת השכינה מחמת עונותיהם של ישראל רח"ל (באר לחי רואי). מ. (שיר השירים ה' ג).

בְּמֵאכָלֶיךָ^[מא], וְצָרִיךְ לְמַהוּי מוֹסִיף
 ובמאכלים, וצריך להיות מוסיף
 מֵחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף
 מחל על הקדש, וכל המוסיף,
 מוֹסִיפִין לִיה נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת^[מב].
 מוסיפים לו נפש יתרה בשבת,

מא. ראשי תבות ש'רגא ל'בושין מ'אכלין - שלם, פי השבת יהיה שלם בשלשה אלה. גם אמר עוד וצריך למהווי מוסיף מחול על הקודש, הנה דבר זה נרמז באות ו', כי לעולם קיימא לן ו' לרבות, ואם כן כנגד זו ההוספה [שלמעלה], תוסיף ו' באותיות של"ם הנזכרים, ויהיה שלום, לכך אומרים שבת שלום. (בניהו). מב. על ידי שמירת שבת, ממשיך עליו את רצון העליון, ורצון הוא מתהווה לצנור, [רצו"ן אותיות צנו"ר], כי כל מצוה ומצוה היא צנור, אשר דרך שם ממשיך האדם אליו כל מיני אורה, כל מיני טובה ברכה ושמחה ואהבה מן המקור העליון, כדכתיב: (ישעיה י"ב י"ג): "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה", כי במקור הוא נקרא (שיר השירים ד' ט"ו), "מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון", ואם הצנור הוא שלם, כלומר שעושה המצוה

וְכָל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
 וְכָל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
יְתִירָה חַס וְשָׁלוֹם, וְכָל הַמוֹסִיף
 יְתִירָה חַס וְשָׁלוֹם וְכָל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יְתִירָה בְּשַׁבַּת [מג].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יְתִירָה בְּשַׁבַּת.

בְּשִׁלְמוֹתָהּ כְּרְאוּי, הִנֵּה אֲזוּ יוֹרֵד אֵלָיו שְׁפַע קוֹדֵשׁ,
 אוֹרָה וְשִׁמְחָה מְאֹד פָּנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֹאֲשֶׁר הַמְצֹנָה הִיא
 לְשִׁמְחָה, מְבִיאָה נְשִׁמָּה קְדוּשָׁה, וְהִיא מְאִירָה לְאָדָם
 בְּאוֹרָה וְשִׁמְחָה וְחֻדוּהָ, וּמְצִילָתוֹ וּמְגִינָה עָלָיו מִכָּל
 מְכַשׁוּלִים וּפְגָעִים כְּמֵאֵמֶר חֲזוֹ"ל (סוֹטָה כ"א ע"א) מְצֹנָה
 מְגִנָּא וּמְצַלָּא, וְעַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
 קִדְּם כָּל מְצֹנָה, וְקוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְלִמּוּד הַתּוֹרָה וְאֲזוּ
 וַיְדַאי הוּא מוֹרִיד וּמְמַשִּׁיף אוֹר הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהָרָה,
 וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲזוֹ"ל (יוֹמָא ל"ט), אָדָם מְקַדֵּשׁ עֲצָמוֹ
 מֵעַט מִלְּמֻטָּה, מְקַדֵּשִׁין אוֹתוֹ הַרְבֵּה מִלְּמַעְלָה, כִּי
 מוֹשֵׁף לְעַצְמוֹ בְּכָל מְצֹנָה וּמְצֹנָה וְדְבוּר תּוֹרָה, אוֹר
 אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא מְקוּר כָּל הַקְּדוּשָׁה וְתַכְלִית
 הַטְּהָרָה הַמְטָהֵר לְאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר,
 (תּוֹכֵן דְּבָרֵי בָּאֵר מִים חַיִּים פָּרָשַׁת וְאַתְחַנֵּן). מַג. שְׁצָרִיךְ
 לְהוֹסִיף מַחֹל עַל הַקּוֹדֵשׁ בְּכַנִּיסָתָהּ וּבִיצִיאָתָהּ, וְעַל

אחר כך יקרא פסוקים אלו, שלוש פעמים כל פסוק:

(יְרַמְיָהוּ מו, כז) **וְאֵתָהּ אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב וְאֵל תַּחַת
יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשְׁעֶךָ מִדְּחֹק וְאֵת זֶרְעֶךָ מֵאֲרִיץ
שָׁבִים** (יכון שְׁכַל הַנְּשָׁמוֹת הַשְּׁבוּיִים בְּטוֹמְאָה, יחזרו לקדושה), **וְשָׁב
יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מִחֲרִיד:** (תהלים יח, לא) **הָאֵל
תָּמִים דְּרָבּוּ אִמְרַת** (יכון שְׁהַקְלֵלָה הַמְּאֲרַת שֶׁנִּגְרַמָּה בְּעוֹנוֹתָיו,
תהפך לאמרת) **ה' צְרוּפָה מְנַן הוּא לְכָל הַחֹסִים בּוֹ:**

יְדֵי הוֹסַפְתָּ קִדְשָׁת שַׁבַּת בְּכַנִּיסְתָּהּ מִפְּרִידִים אֶת הַקְּלָפָה
מִהַקְּדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי תוֹסַפְתָּ קִדְשָׁת שַׁבַּת, וּמֵאַחַר
בִּיצִיאַת שַׁבַּת, נִשְׁאַרְתָּ דְּבוּקָה קְלַפְתָּ נוֹגָה בְּקִדְשׁ
וְחוֹזְרַת לְהִיּוֹת טוֹב גָּמוּר, וְכֵן עַל יְדֵי הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה
שְׁלוֹ נִקְרָא מוֹסִיף מִחוּל עַל הַקְּדוּשׁ, וְזֶהוּ סוּד תוֹסַפְתָּ
שַׁבַּת, (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). וּמִנְהַג יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים אַחֲרֵי
תְּפִילַת עֲרֻבִית בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת קוֹדֵשׁ נִשְׁאַרִים לְלִמּוּד
זוֹהַר הַקְּדוּשׁ בַּחֲבוּרָה כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ אֶת קִדְשָׁת הַשַּׁבַּת
עִם הָאוֹר הַגָּנוּז הַטְּמוּן בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ לְכָל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ,
וּמְרוֹיַחִים בְּכָל שְׁעָה מֵאֵה מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה, וּבְמִנְיָן
עוֹלָה לְטְרִילִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה, (וְעֵין עֲרֻכָה שֶׁל שְׁעָה בְּאַרְיֻכּוֹת).

אור הזוהר גליון 48 ניסן תשע"ב

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

שְׂמֵחַת הַרְשָׁב"י עִם לִוְמֵי הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ:

יְהוּדִים יְקָרִים: בּוֹאוּ לְעֶזְרַת ה' בְּגִבּוֹרִים, לְמַעַן הַקִּים
הַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה מֵעַפְרָא, וְלִזְכוֹת שְׁהַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ
יְדוּר בִּינְנוּ.

אָנוּ רוֹצִים בְּדַחֲפּוֹת לְהַדְפִּיס מִלִּיּוֹנֵי עֵתָקִים שֶׁל
תְּקוּן מ"ח ל"ג בְּעוֹמֵר, הַמְּעוֹנֵן לְהַשְׁתַּתֵּף וְלִזְכוֹת
לְזִכּוֹת עֲצוֹמוֹת "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זוֹלָתָה.
טל: 0527-651911. לְזִכּוֹי הַרְבִּים וְלַחֲלוּקָה בְּחָנָם.

בְּקִשְׁת הַתּוֹרָם: שְׂיִלְמְדוּ לְכָל הַפְּחוֹת פְּעַם אַחַת
בְּמִירוֹן בְּצִיּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי זִיַע"א. - וּמִתְבַּקֵּשׁ
לְלַמֵּד אֶת הַתְּקוּן בְּל"ג בְּעוֹמֵר [כָּל אֶחָד בְּמִקּוּמוֹ]. כָּל
אֶחָד וְאֶחָד מֵהַלּוֹמְדִים מְקַבֵּל אֶת הַשְּׂכָר וְהַזְכִּיּוֹת שֶׁל כָּל
הַחֲצֵי מִלְיוֹן לִוְמֵי הַתְּקוּן בְּל"ג בְּעוֹמֵר (שד"ח, וְעוֹד). זְמַן
לְמוֹד הַתְּקוּן עִם הַבְּאוּר הוּא 5 דְּקוֹת.

זְכוּר! לִימוּד שָׁעָה זוֹהַר בְּשַׁבַּת = מֵאָה מִלְיוֹן שָׁנָה
תּוֹרַת הַנְּגָלָה, אִם כֵּן לִימוּד 5 דְּקוֹת זוֹהַר בְּשַׁבַּת =
מֵאָה מִלְיוֹן חֲדָשִׁים תּוֹרַת הַנְּגָלָה (כִּפְסָא מְלָה, הַרִי"ח

הטוב, אורחות צדיקים, אבות דר' נתן), ועוד כפול 1000
 הם מזכי הרבים הסועדים את השכינה ונקראים שרי
 נפתלי (מד"ר שיה"ש פרשה ח' פסקה טז, זוהר ח"ב דף
 קכ.). ובמנין עוד כפול אלה (זוה"ק ויצא), ובמירון עוד
 כפול אלה (תיקו"ז, הה"ש), והכל כפול חצי מליון לומדי
 התקון, יוצא - 50,000,000,000,000,000,000,000,000,000
 [במלים] 50 קוודריליון חמש תורה למוד פשוט,
 ולפי הבאמ"ח (פ' תרומה כ"י) יוצא פי 50 קוודריליון
 50,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000 מכליל את עצמו לכל
 אחד ואחד מהלומדים, כלומר, כפול 50 קוודריליון
 50,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000 = 2.5E+39, ולפי הס"ח
 עוד כפול 15 מליון, כנגד 15 מליון יהודים שיש בעולם =
 3.75E+46, בחדשים.

חמשה מי יודע? חמשה הראשונים שיאמרו לנו את
 השם למספר הזה, יקבלו מתנות ספרים על הזהר בשווי
 360 ₪. [ההסבר על החשבון הנ"ל ראה בכח הזהר ח"ג].

זכור! הרשב"י נקרא שבת, (אדרא) וביום ההלולא שלו
 נמצאת נשמתו עם כל אחד ואחד, בואו כלנו ונעשה
 רצונו, ונלמד תורתו, (גיטין סז). והרשב"י ע"ה ימליץ
 עלינו זכות, וכן תעלה תפלתינו לרצון לפני הקדוש
 ברוך הוא.

קְרִיאָה קְדוֹשָׁה לְאַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אָנָּה חוּסוּ עַל הַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה הַנִּמְצָאת בְּגִלוּת,
וְהַקְּדִישׁוּ דְקָה אַחַת אַחֲרֵי כָּל תְּפִלָּה, וְלִמְדוּ זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ
[זוֹהַר חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי (אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶצְלָנוּ בַּחֲמֵשׁ
כְּרָכִים עִם לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ)], בְּצַבּוּר, וְאַחַר כֵּן תִּאמְרוּ קְדִישׁ
עַל יִשְׂרָאֵל, לְזִכּוּי כָּל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי הַלְמוּד הַמוֹעֵט
הַזֶּה עָתָה, חָשׁוּב בְּשָׂמִים יוֹתֵר מִהַקְּרִבַת כָּל אֵילֵי נְבִיּוֹת
בְּזִמְנֵן שְׁבִית הַמְּקַדֵּשׁ הִיא קָיָם (תְּלִמִּידֵי הָאֲרִיז"ל).

עַל פֶּן כָּל אֲדָמוֹר, רֵאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׂכוּנָה, רַב
בֵּיהֶמ"ד, מְגִיד שְׁעוֹר שֶׁל דָּף הַיּוֹמִי, מְלִמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל
בֵּית רַבֵּן טְהוּרִים, יִקַּח בְּחֻשְׁבוֹן אֵיזָה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל
לַעֲשׂוֹת לְהַקְבֵּ"ה, וְלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת
בְּלִמְדוֹ זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ דְּקָה אַחַת עִם הַצַּבּוּר, וְכֵן, כָּל עַם
יִשְׂרָאֵל יִכְנָסוּ בְּתִבַת נַח, וְיִנְצְלוּ מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג, כְּמוֹ
שֶׁכָּתַב הַזּוֹהַר"ק, רַבֵּי חַיִּים ווִיטְאֵל, וְהַרְמַח"ל זִי"ע, וְעִי"ע
אוֹר הַזּוֹהַר.

זְכוּר! דְּקָה אַחַת לְמוֹד זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ (בְּחוּל) בְּצַבּוּר הוּא
כְּמוֹ שְׁשֵׁה יָמִים, וּבְמִנֵּין כְּפוּל אֶלְף (זוֹהַ"ק וַיֵּצֵא) = 6000
יָמִים לְמוֹד תּוֹרַת הַפְּשֵׁט, וּבְצַעַר כְּפוּל מֵאָה = 600,000
יָמִים, וּבְשִׂמְחָה כְּפוּל 1000 = 600 מִלְיוֹן יָמִים שֶׁל תּוֹרַת
הַפְּשֵׁט. וּבְשִׂבַת עוֹד כְּפוּל אֶלְף, = 600 מִלְיָאָרְד יָמִים

תורת הפֶּשֶׁט. (כֶּסֶף מְלֶכָה, הַרְיִ"ח הַטּוֹב, אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, אָבוֹת דֶּר' נֶתָן). וְאִם זֶה בִּירוּשָׁלַיִם עוֹד כֶּפּוֹל 10 (בִּבְּא סָאֲלִי) יוֹצֵא 6,000,000,000,000 = שֵׁשׁ טְרִילְיָאָרְד יָמִים תּוֹרַת הַפֶּשֶׁט. וְאִם זֶה בְּכַתֵּל הַמַּעֲרָבִי עוֹד כֶּפּוֹל 1000 (זוֹהַר וַיֵּצֵא, תִּיקוּ"ז).

זְכוּר! הַמְאָרְגָן שֶׁיִּלְמְדוּ דִקְהָ אַחַת מְקַבֵּל שָׂכָר כְּנֶגֶד כָּלָם וְכֶנֶגֶד כָּל הַיְהוּדִים. כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ מוֹחַ בְּקִדְקָדוֹ יִתְפַּס לַהֲיוֹת הָרֵאשׁוֹן לְאָרְגָן הַמְּנִין וְיִקְבַּל שָׂכָר כְּנֶגֶד כָּלָם. תָּנוּ דַעְתָּהּ, כִּי בְּדִקְהָ אַחַת שָׁל לַמוֹד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ אַחֲרֵי הַתְּפִלָּה, אַתָּה זוֹכֵה לְעוֹלָמוֹת נֶצַח, "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זוֹלָתָה יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לוֹ".

ספר הזוהר הקדוש חק לישראל דף היומי

מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
מסדר על הפרשיות

איזה פטנהוז אתה רוצה בגן עדן?

רשימת התורמים המאושרים שזכו לבנות חלק מהיכלי
גן עדן, בו תשכון נשמתם בעולם הבא, תמורת תרומה
של 1600 ש"ח בעבור 10 סטים של הזוהר הקדוש של 70
חלקים, כל חייך אתה רודף אחרי דירה בעולם הזה!
צא וחשוב, איזה דירה תהיה לך בגן עדן, לנצח נצחים רק כאן
אפשר לקנות את הדירה בגן עדן!!!!

כל אחד יתרום כפי רצונו לבנות את העולם הבא שלו. זכור! היכלי גן עדן
אפשר לבנות רק בעולם הזה! ולא כשפניעים

אין חינם! סטרא אחרא היא בחינם! כל סט נוסף שאתה קונה, הוא
עוד היכל בגן עדן לנצח נצחים.

המעוניין, להתקשר לטל: 0548-436784

שכר ועונש ה' הלקים

מפעל הזוהר העולמי יוצא במבצע חסר תקדים, רכישת הספרים במחיר מסובסד, לארגונים לקרב רחוקים, כגון הידברות, ערכים יד לאחים, שובו בנים ועוד, וכן למזכי הרבים המתנדבים לקרב ולרבות הלומדים.

המעוניין יתקשר לטלפון:

0527-651911

**קחו עמכם דברים ושובו אל ה'
לא ידה ממנו נדה**

הזדמנות מיוחדת!

מתנה לאפיקומן ♦ לבר מצוה ♦ לחתונה ♦ לביטוח חיים

הזדמנות לרכישת סדרה חדשה של ספרי תורת הזוהר. כל הזוהר בלשון הקודש, בלשון צחה השווה לכל נפש מחולק ל-18 כרכים ומסודר לפי פרשיות השבוע

מהדורה מהודרת באותיות גדולות מאירות עיניים

הכמות מצומצמת

המחיר זול במיוחד אם מזמינים עכשיו.

הזולה משמעותית לכמויות.

להזמנות: 026500828

תורתו מגן לנו היא מאירת עינינו

הביטוח היחיד להינצל מפצצת אטום - לימוד הזוהר הקדוש

אור הזוהר גליון 49 אייר תשע"ב

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

"אשרי העומדים על סודך"

כַּיְדוּעַ שְׁגַרְסַת וְלִמּוּד הַזוהַר הַקְדוֹשׁ אֵין כְּמוֹהוּ, שְׁמִבְטֵל כָּל
גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת, מַחְלוֹת, אֶסּוֹנוֹת, מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, וְכֵל מְרַעֵין
בִּישׁוּן. עַל כֵּן נִקְרָא כְּלָנוּ "תְּקוּן מ"ח", שְׁמִקְרַב הַגְּאוּלָּה וְיַבְדֵּא
יַפְקוּן מַגְלוֹתָא בְּרַחֲמֵי.

קְרִיאָה נְרַגְשָׁת

לְכָל יַחִיד וְיַחִיד, אֲנָא הַצְטַרְף לְזַכּוּי הַרְבִּים, וְהֵקֵם בְּעִירָךְ סְנִיף
לְפַעֲלֵלוֹת "מַפְעַל הַזוהַר הָעוֹלָמִי".

כָּל שְׁעֲלִיכֶם לַעֲשׂוֹת הוּא:

1) לְאַרְגֵּן וְלַחֲשׁוּב כְּמָה יְהוּדִים יֵשׁ בְּעִיר מְגוּרִיכֶם, כְּמָה בְּתִי
מִדְרָשׁוֹת יֵשׁ בְּעִיר וְכַדוּמָה. 2) לְבַקֵּשׁ מִמַּפְעַל הַזוהַר הָעוֹלָמִי
לְשַׁלַּח לְדַפּוּס אֶת הַקּוּבֵץ שֶׁל "תְּקוּן מ"ח" [וְעוֹד] - בְּעֵלוֹת
מִינְיַמְלִית וּבִסְבִּסוּד לְכַמִּיּוֹת. 3) לְחַלֵּק זֹאת בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנָה.
בְּכַף תְּהִיָּה שְׁתַּף בְּהַצְלַת עִם יִשְׂרָאֵל, וּלְקִרּוֹב הַגְּאוּלָּה.

שְׂרִשְׁרַת הַזוהַר

כָּל אֶחָד מוֹדִיעַ לְעוֹד 3 אֲנָשִׁים לְפָחוֹת, וְאֵלוּ מוֹדִיעִים לְכָל
אֶחָד לִ3 אֲנָשִׁים נוֹסְפִים וְכֵן הִלָּאָה. עַל אֲמִירַת תְּקוּן מ"ח בְּיוֹם
ל"ג בְּעוֹמֵר. וְכַף בְּתוֹךְ 72 שָׁעוֹת נִגְיַע לְכָל יְהוּדִי בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

האספו ואגידה לכם

יחד שבטי ישראל

שְׁלֹשָׁה יָמִים רְצוּפִים מְעֵרֵב ל"ג בְּעוֹמֵר [י"ח אֵיר - כ' אֵיר]

כ-500.000 איש עולים לציון הרשב"י במירוץ לאמירת תקון מ"ח של הרשב"י, לאמרם 15 פעמים [לכל 15 מליון יהודים הפזורים ברחבי העולם], ויאמרו כאיש אחד בלב אחד כדי "שלא ידח ממנו נדח", שכל יהודי באשר הוא יזכה לתשובה שלמה ולקבל על מלכות שמים באהבה, וכך נביא את משיח צדקנו במהרה, ותהיה הגאולה השלמה ללא צער ומכאוב, ללא יסורים, בלי פחד מאמות העולם, כפי שהרשב"י הבטיח "בדא יפקון מגלותא ברחמי".

בכל יום אחכה לו, ועדין המשיח לא הגיע, מדוע?

"כי יד על כס י-ה" - אין השם שלם ואין הכסא שלם, הקב"ה מחכה לשלמות העולם, כשכל עם ישראל יחזרו בתשובה שלמה, תבוא הגאולה השלמה, "לבילתי ידח ממנו נדח" (שמואל ב' יד, יד), אין הקב"ה רוצה להדיח אפילו לא יהודי אחד מכלל ישראל.

כשהמשיח יגיע, יגיע הרגע, בו כלם יפירו וידעו מלכותו יתברך שמו, "כי מלאה הארץ דעה את ה'", (ישעיהו יא, ט) האמ תתגל לעין כל, ההסתרה והחשך יעלמו, ונגה כאור תהיה", (חבקוק ג, ד) האמת תאיר, אבל הבחירה החפשית תגמר, לא יהיה נתן לבחור בטוב, יהיה מדי מאחר לחזר בתשובה. אם יהודי אחד ידחה, צער השכינה יהיה לאין ערוף, מפני שלא הספיק לחזר בתשובה.